

retstilstand, vi tilsigter med delt bevisbyrde og en godtgørelsesadgang, svarer fuldstændig til den, vi i dag kender på ligebehandlingslovens område, når det drejer sig om seksuel chikane. Der var vel at mærke også en sag, som måtte igennem adskillige trængsler, inden man nåede frem til, at et flertal syntes, det var fornuftigt at gøre det.

Det svarer også til det, som Folketinget i dag ved anden behandling har beskæftiget sig med i forbindelse med lovforslag nr. L 40, hvor chikane i forbindelse med forskelsbehandling herefter, og det vedtager vi vel om et par dage endeligt, også er omfattet af delt bevisbyrde.

Det er sådan set ikke en metode, der er ukendt hverken ansættelsesretligt eller i forhold til, hvad Folketinget tidligere og endda meget aktuelt er indstillet på at gøre, når det drejer sig om seksuel chikane eller chikane på etnisk baggrund.

Så flere steder i det her chikanefænomen har vi indført delt bevisbyrde, og der er adgang til en godtgørelse.

Kl. 20.25

Så kommer vi til sagens kerne: Vi står med en restmængde, nemlig der, hvor der er chikane, og det ikke vedrører seksuel chikane, og det ikke vedrører chikane på grund af etnisk oprindelse. Det er den restmængde, vi ønsker at finde hjemmel til også kan få godtgørelse og også kan blive omfattet af delt bevisbyrde. Det er sagens kerne.

Her svarer regeringen så med beskæftigelsesministerens udtalelser, at man er tryk ved den eksisterende retstilstand, efter en længere juridisk beskrivelse, som jeg lyttede meget til, og som jeg selvfølgelig også er lydhør over for ud fra en erkendelse af, at det her problem skal bekæmpes alle de steder, hvor det er til stede.

Så vi står sådan set nu med to problemer nu. Er der et flertal, der alligevel vil indgå i en dialog på trods af egentlig afvisende udtalelser her om metoden, om det er rimeligt, at vi efterlader en restmængde uden delt bevisbyrde og uden godtgørelsesadgang? Det er det ene. Det håber jeg vi kan bygge en dialog op om under udvalgsarbejdet.

Det andet er, om ikke denne sag alligevel er egnet til, at vi prøver at rykke lidt i fællesskab og så finder det rigtige sted til at skabe denne hjemmel, hvis ikke det er i arbejdsmiljøloven.

Derfor vil jeg tage de indlæg, der har været her både fra dem, der sagde umiddelbart ja, dem, der sagde umiddelbart nej, og dem, der ville tage stilling senere, som udtryk for, at vi nu

går i gang med et fælles godt arbejde, hvor vi prøver at udrede både de juridiske og de materielle elementer, der er i det her, og for vores skyld meget gerne tager afsæt i et studium af de konkrete sager, der har været, herunder ikke mindst den afgørelse, der er truffet i Sø- og Handelsretten, og den afgørelse, som Højesteret har truffet. Så gør vi op med, om regeringen nu alligevel er helt tryk, når vi får det studeret lidt nærmere, og mon ikke vi alligevel kan finde en plads til dem, der er usikre.

Jeg skal sige til fru Tove Videbæk, at i og med at vi har lavet et snævert lovforslag præcis om problemet, så drejer det her sig selvfølgelig ikke om at udløse et ansvar for en arbejdsgiver for mobning kolleger imellem. Det er sådan set heller ikke den situation, de konkrete retssager har vedrørt.

Jeg skal sige til fru Line Barfod og til fru Lene Garsdal, at den præcise placering af det her i lovgivningen og den usikkerhed, der er rejst om vores forslag til placering, er vi enige i. Vi må så studere, om det er rigtigt. Jeg kan også forstå, at der er formuleringer af mere juridisk karakter, som måske kan forvirre og sløre lidt, hvad intentionerne er. Det er relationerne til arbejdsskadelovgivningen. Det er ikke tilsigtet, at det her skal erstatte de muligheder. Det er tilsigtet, at der her skal skabes en erstatningsadgang, uanset hvordan sagen i øvrigt er bedømt i forhold til en konkret arbejdsskade og dermed egentlige varige men. De her sager kan nemlig godt indebære, at der ikke er varige men, men at der er kortsigtede ulemper eller kortsigtede ting, som kan være erstatningsberettigede.

Jeg skal sige til hr. Bent Bøgsted, at jeg ikke tror, når man ser på de konkrete sager, at det her vil være til ulempe for de lønmodtagere, der bliver belastet af det. Jeg synes sådan set, at de retssager, jeg har læst til sagen, bekræfter, at her vil det kunne have en præventiv virkning, for det vil kunne fortælle andre, hvad de skal lade være med. Dermed vil det have en positiv effekt, sådan at det her problem bliver formindsket, en effekt, der i øvrigt også var, da vi fik afgjort, hvordan situationen skulle være i forbindelse med seksuel chikane. Vi har set, at når der er blevet opmærksomhed om det, er der færre sager, og man er mere påpasselig med, hvordan omgangen er.

Jeg skal sige til fru Charlotte Dyremose og fru Charlotte Antonsen, at det her på ingen måde efter vores opfattelse kolliderer med, hvad der bør være aftalestof, hvad jeg sådan set allerede